

Очаквайте: Детска книга за свети Порфирий Кавсокаливит

Ловчанска Света Митрополия подготвя да пусне на българския книжен пазар ново издание от поредицата "За децата на България". С Божия помощ детската книга се очаква да излезе от печат в близките дни. Тя ще разказва за живота и чудесата на св. Порфирий Кавсокаливит, избран съсъд на Св. Дух, благодатен наставник, лечител на душите и телата, притежаващ дара на прозорливостта и духовната мъдрост. Обичан, известен и призоваван в молитва по целия свят, св. Порфирий и днес е бърз помощник за тези, които се притичат към неговата небесна закрила.

Изданието е луксозно, с твърди корици, голям формат (А4), и красиви илюстрации.

За повече информация и поръчки:

ДЕЛСТВО СИНОВНА ГРИЖА

Гърция на остров Евбея има едно село – Агнос Иоанис. В това село се родил свети Порфирий. Родителите му били вярващи хора и имали пет деца, но поради крайна бедност, за да издържа семейството, баща му бил принуден да замине да работи в Америка.

Наложило се свети Порфирий от майка да помага във всичко на майка си. Той ползвал градината, дърветата, пасял животните в планините. Успял да завърши само първи клас на началното училище, но бил много любознателен. Веднъж, едва сръчайки, той прочел житието на свети Йоан Колибар¹, който на дванадесет години тайно напуснал дома на родителите си и отишъл в манастир. Дотогава свети Порфирий не знаел нищо какво е монах, нищо какво е манастир, а сега, като прочел за този светец, в сърцето му се разгоряло желание да му подражава. Но бил още майка и трябвало да помага на майка си. Искал да се грижи за нея и във всичко я слушал.

Когато навършил седем години, тя го изпратила да работи в един магазин в главния град на острова – Халкида. Там продавали всичко: нишчетата, ключалки, захар, ориз, кафе.

¹ Преподобни Йоан Колибар се подвизавал през първата половина на 5. век.

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

ПЪЛЪЖИ КЪМ СВЕТА ГОРА

Вед две години свети Порфирий се преместил в пристанищния град Пирея да работи в бакалинската на един свой роднина. Там имало всякакви стоки и дори заедение, така че клиентите не само пазарували, но и често седели да се хранят. Един ден дошли двама души и се заговорили:

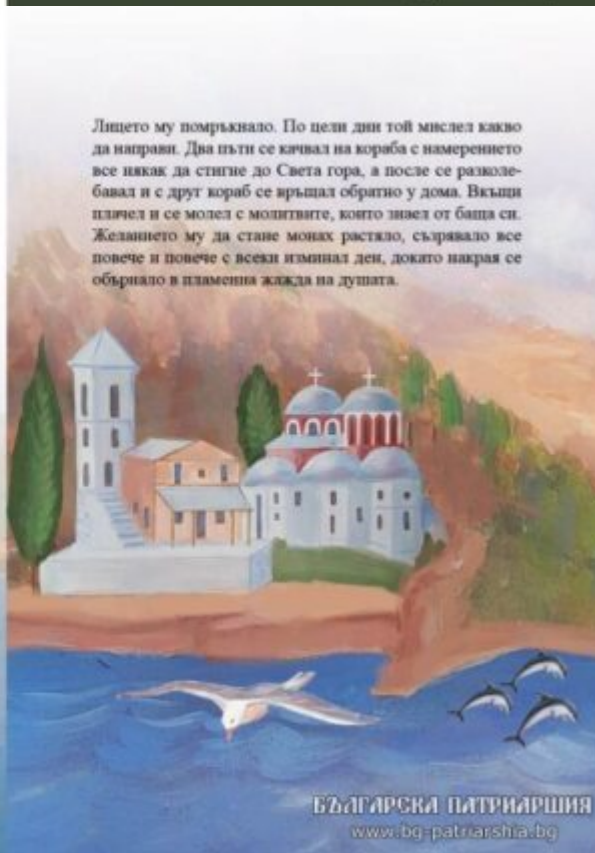
– Наистина ли си ходил на Света гора? – попитал единият.

– Да, напуснах родния си край и отидох там.

– За да станеш монах?

– Това беше желанието ми, но не намерих смелост да остана и се върнах обратно в света, и върху мен се стовариха хиляди грижи и неприятности. На Света гора има свети хора, които обичат Бога и живеят в пост, молитва и подвизи. Колко хубаво беше там! Съжалявам, че не останах...

Сърцето на момчето загубило: „Дали на Света гора пускат деца? Но аз нямам пари, а и как ще оставя майка си?“

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

Накрая, един ден твърдо решил да замине. Купил си тайно билет и се запътил към пристанището. Казал си: „Ако Бог благослови, ще се изпълни желанието ми“.

На кораба започнали да се кривят монаси. Момчето ги гледало с възхищение. По някое време един висок възрастен монах се приближил до него и го попитал:

- Къде отиваш, чедо?
- Отивам на Света гора.
- И какво ще правиш там?
- Ще работя.

– Ела при мен, аз живея с брат ми в един скит – предложил монахът. – Заедно ще славим нашия Господ Исус Христос! Какви книги обичаш да четеш?

– За Христос, за Пресвета Богородица, житието на свети Йован – отговорил срамежливо свети Порфирий. – Не съм много начетен.

– Е, тогава идвай с мен! При нас има работа. Може и монах да те направим! Само че на Света гора не приемат малки деца, но ти не се плаши! Бог ще помогне – Той вижда, че Го обичаш и искаш да Му служиш.

Момчето истински се зарадвало.

И наистина, макар по пътя да срещнали препятствия, те благополучно стигнали на Света гора.

Това било велико чудо на Божия промисъл.

огато отишъл на Света гора, свети Порфирий бил само на дванадесет години. Там той започнал нов живот. Под възглавницата си пазел малка икона на Пресвета Богородица, която сутрин и вечер целувал. С молитва се обръщал към Божията Майка, каквото и да се случил.

Още на първата нощна служба свети Порфирий замръл от удивление. Църквата била пълна с монаси, по иконите се разливала светлина, кандилата горели, молитвеното пеене се носело умилително сред неземната красота на нощта. Той не знаел къде се намира – на земята ли, или на небето. И страшно! На другия ден, вместо да се чувства изморен, бил необикновено бодр.

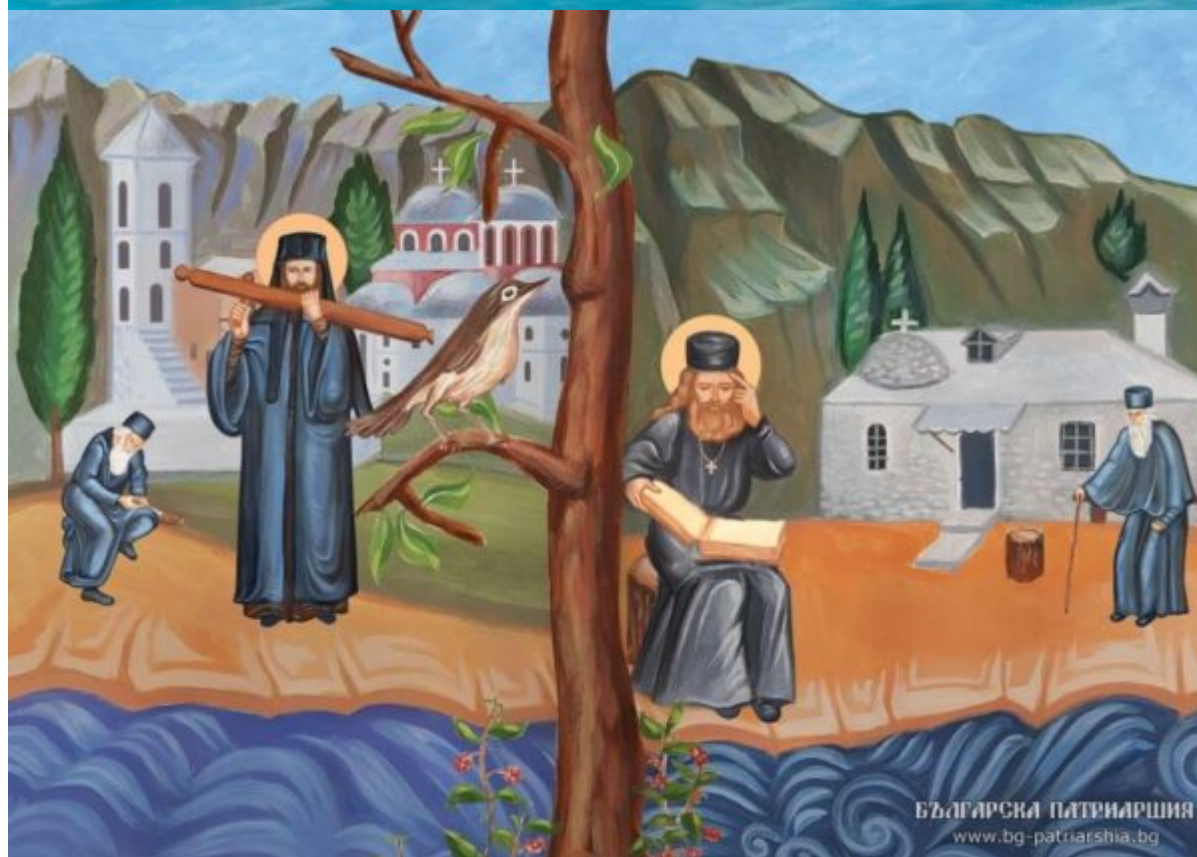
Но скоро започнала да го мъчи мисълта за родителите му. Какво ли правят те сега? Нима той няма повече да ги види? Момчето загубило апетит. Лицето му бледнело.

Един от монасите, с които живеел, забелязал това и го попитал:

- Какво ти е, чедо мое?

– Измъчва ме мисълта за родителите ми – признал послушникът, като си спомнил, че такава мъка някога имал и неговият любим светец – свети Йован, когато напуснал родния си дом и отишъл в манастир. Бесовите му напелнали тези мисли, за да го откажат от подвига му. И какво направил свети Йован – веднага разказал всичко на своя духовен наставник.

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

– Приятно ми е. Аз съм отец Порфирий – засмя се той.

Ефи истински се зарадва. Тя изпитвала огромна благодарност към своя благодетел.

В МАНАСТИРА НА СВЕТИ НИКОЛАЙ

Ечтата на свети Порфирий била да построи манастир. И докато търсел подходящо място за строежа, той попаднал на една изоставена стара обител с църква, посветена на свети Николай. Свети Порфирий вярвал, че самият свети Николай го е довел на това място, и решил да се премести там заедно с родителите и сестра си. Те засадили дървета: орехи, джанки, круши, ябълки, праскови, и черпели вода от близкото изворче.

Много хора поемали по черния път, за да се срещнат със свети Порфирий. Някои отивали на изповед, други – за съвет, а трети търсели изцеление. Той им казвал:

„На земята няма да оставем завинаги. Целта ни е вечният живот. Затова трябва непременно да се подготвим“.

„Бъдете като скали. Нека всички вълни да се разбиват във вас, вие стойте непоколебимо... Който се безпокои, се разболява“.

24

ДАРОТЪТ БОГА

Свети Порфирий живеел незабележимо, скривал своя подвиг от хората и никога не мислел, че е достоен за каквото и да е дарби. Заради пълното му послушание към духовните му наставници, Бог му дал това, което дава на много малко хора в света.

Това станало на Света гора, когато свети Порфирий бил още съвсем млад. Една сутрин той отишъл в църквата рано и седнал под една стълба да се помоли. По някое време вратата на храма се отворила и вътре влязъл висок възрастен монах. Той внимателно се огледал и като се уверил, че наоколо няма никого, започнал да прави земни поклони и да казва: „Господи Иисусе Христе, помилуй ме! Пресвета Богородице, спаси ни!“.

И станало нещо таинствено: духовните дарования на този монах се предали на свети Порфирий.

След малко в централния храм започнало богослужението. Всички монаси се причастили. Свети Порфирий също се причастил. Благодатта го изпълнила и той не можел да сдържа съзвоните си. Имал чувството, че ще полети. Излязъл от църквата, изкачил се високо в планината и като гледал чистото синьо небе, безкрайното море, дърветата, птиците, с разперени ръце от все сърце викал: „Слава Тебе, Боже наш! Обичам те, Христе!“.

32

„Когато човек не живее с Христос, се отчайва, смущава се и тялото му също се разболява. Затова трябва първо да се грижим за душата си“.

Една вечер, след като у дома всички се нахранили и легнали да спят, свети Порфирий и сестра му станали и тайно отишли в църквата. Затворили вратата и дълго време се молили. После се върнали в килията, където майка им ги чакала будна.

– Къде ходихте, деца? Мислите, че не разбрах ли? Видях светлина да слеза от небето и да прониква в църквата. Гледах и не можех да сдържа съзвоните си...

Свети Порфирий привел много хора в истинската вяра и никога не мислел за себе си, но един ден внезапно усетил силна режеща болка в гърдите. Получил сърдечен удар. Лекарите помислили, че е умрял, и тръгнали да го приготвят за погребение, когато внезапно той се изправил жив и здрав пред очите им. По-късно разказал, че след удара душата му се издигнала нагоре и в един момент той срещнал свети Архангел Михаил и го помолил да живее още време, за да може да се покае. Така той бил върнат на земята.

БЪЛГАРСКИ ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

Свети Порфирий получил от Бога и дар на прозорливост. Той знаел, че Бог му е дал този дар само за да помага на хората. Когато те идвали при него за помощ и съвет, той знаел мислите им, виждал греховете им, можел да опише места, където никога не е ходил, и без да е лекар, можел да разбере от какво е болен някой човек.

БЛАГОДАТЕН НАСТАВНИК

Единъж един млад човек от Атина бил поканен от своя професор да продължи образованието си в Америка и да остане да работи там. Очаквала го блестяща кариера в известен университет. Трябвало само да научи английски език.

Развълнуван, той отишъл да съобщи новината на свети Порфирий. По пътя си представял бъдещия си успех.

БЪЛГАРСКИ ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

Православната църква е земният рай. В нея е спасението. Когато слушаме Църквата, слушаме Христос.

Християнният трябва да предава себе си изцяло в Божията ръце – да е смирен и да има чисти мисли. Само тогава той успява в духовната борба и дяволът няма власт над него. Казват: „Господи Исусе Христе, помилуй ме“ и гонете от себе си всеки лош помисъл. А на дявола не обръщайте внимание и той ще се махне, защото е горделив и надменен.

И адът, и сатаната, и дяволът – предупреждавал светците – всичко това са реални неща. Демоните са хиляри и лукави и краят хиляди клотки. Но аз искам да обикнете Христос и да не се боните от злото.

Така свети Порфирий учел духовниците си чеда.

Веднъж светецът отишъл на поклонение на Гроба Господен. Като се върнал от там, донесъл един пакет, от който излизало чудно благоухание. Върте имало дървен, фино резбован кръст.

Отишъл в отбара на църквата, разгърнал пакета, извадил кръста и три пъти бавно се прекръстил с него.

Допрлял чело до светинята, а после я подал на своите духовни сина.

– Знаеш ли какво държиш в ръцете си?

– Не, отче.

– Ти държиш част от Честния Животворящ Кръст – дървото, до което се е докосвало самото Тяло на Бога. Дървото, полето с кръта на нашия Христос, възкресяващо мъртви и изгонващо легиони демони. Бог ти даде велик дар!

Младият човек взел кръста и когато у дома се помолил пред него, усетил прилив на здраве и сили. Това укрепило вярата му и оттогава той винаги го носел със себе си. Благодетта му помагала по време на изпити и при всякакви начинания.

Свети Порфирий много обичал животните. Той имал говорещ папагал, от който първите стопани се избавили, заради злия му нрав. С много търпение смирил

БЪЛГАРСКА ПАТРИСТИКА
www.bg-patristika.bg

Момичето се успокоило, но решило все пак да поиска и мнението на лекар. Лекарят потвърдил страшната диагноза.

На следващия ден болният отишъл при свети Порфирий, който, изненадващо как, вече знаел за срещата с лекаря.

– Чаках те да дойдеш, но ти не ми повярва! – казал той. – Какво установиха лекарите?

– Най-лошото – рак! – отговорило момичето и заплакало.

– Защо плачеш? Не помниш ли какво ти казах? Няма ракът е по-силен от Бога?! Чрез Бога „живеем и се движим, и съществуваме“!²

² Вж. Девн 17:28 – бел. ред.

Свети Порфирий се помолил, прекръстил болното място и болестта отстъпила.

Друг път свети Порфирий изчезил нямо дете. Той се помолил, поръсил челото на детето със светена вода и за радост на всички присъстващи, детето проговорило.

Едно лято в края на юни в Атина стотици хора станали жертва на горещините. В горите лумнали пожари. По радиото и по телевизиите предупреждавали да не се излиза навън.

В най-силния пек повикали една лекарка да помогне на малко дете, пострадало от топлинен удар. То било в тежко състояние.

Мъжът на лекарката я закарал на адреса, където била повикана, и решил, докато тя се опитва да спаси детето, да я изчака под сянката на едно дърво. Въздухът обаче бил толкова нагорещен, че за минути нагрявал тялото и затруднявал дишането. Листето на човека се изчервило и той намислил да се скрие в колата, но там било още по-горещо. Изведнъж съвсем отмалък – толкова, че вече не можел да се вдигне от седалката. И кой да му помогне? Градът бил като обезлюден. Всички хора се били изпокрили по домовете си.

С последни сили той се помолил на свети Порфирий и почувствал прилив на сили. Постепенно се съвзел и бил поразен от чудото. Жена му оказала спешна помощ на детето, а свети Порфирий – на него!

БЪЛГАРСКА ПАТРИСТИКА
www.bg-patristika.bg

Спешна помощ свети Порфирий оказал и на едно момиченце, с което се случило ужасно нещастие. То пострадало при катастрофа. От загубата на кръв изпаднало в безсъзнание и трябвало да бъде оперирано спешно в болницата в Атина.

Родителите му едва не се отчаяли. С последни сили те молили Бог да помогне.

Съобщили за това на отец Порфирий, а той спокойно отвърнал:

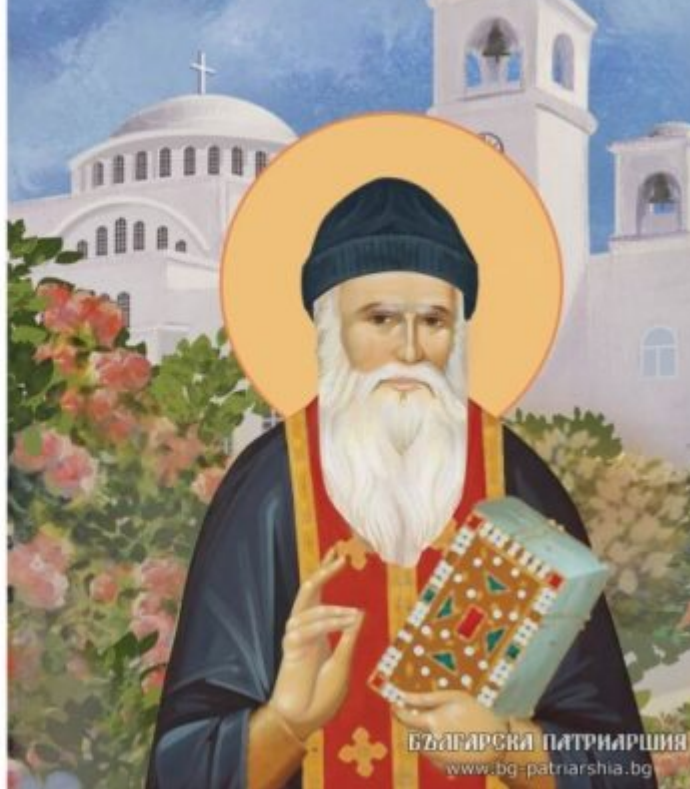
– Ще се помолим на Бог да помогне на детето да оздравее.

По молитвите му то не само оздравяло, но пораснало, после се оженило и имало две деца, точно както казал свети Порфирий.

Всички тези дарове свети Порфирий получил заради своето смирение, с което той се подвизавал с всички сили, за да отсече потока от страсти и Христос да се всели в сърцето му.

Той почитал и слушал родителите си, следвал съветите на духовните си наставници, не осъждал, търпял болести, скърби, постел и се молил. Както дете гледа към родителите си, за всички свои грижи той се обръщал към Христос. Така умножил благодатта, която Бог му дал при Светото Кръщение, и спасил душата си и сега помага на всеки, който търси неговата помощ.

42

bg-patriarshia.bg